

Finansdepartementet

Remissyttrande – ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning

Tullverket har beretts tillfälle att yttra sig över EU-kommissionens förslag till förordning om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning. Verket ber att få framföra följande synpunkter på förslaget.

Allmänt om förslaget

Tullverket välkomnar generellt åtgärder på EU-nivå som stärker tullsamarbetet och tullmyndigheternas förmåga att utföra sitt uppdrag på ett effektivt och rättssäkert sätt. Det bör enligt verkets uppfattning ses som positivt med ett förslag som avser att skapa bättre ekonomiska förutsättningar för EU:s tullmyndigheter vad gäller införskaffande av utrustning för tullkontroller. Tullverket ser dock ändå vissa problem med det nu aktuella förslaget.

EU-kommissionens syfte med förslaget är att instrumentet ska bidra till likvärdiga tullkontroller i medlemsstaterna för att undvika att varuflöden styrs om mot de svagaste punkterna. Detta ska ske genom inköp, underhåll och uppgradering av tullkontrollutrustning. Kommissionen har tagit fram en särskild modell för genomförandet av förordningen som utgår från att det ska ske en central samordning för att lika villkor ska skapas. Som ett första steg ska det göras en behovsbedömning för varje typ av gräns: landgräns, sjögräns, luftgräns och gräns för postbefordran. I ett andra steg fastställs arbetsprogrammet och motsvarande bidragsöverenskommelser. Eftersom en separat behovsbedömning kommer att föreligga för varje typ av gräns kommer arbetet inte bara att bestå i att man kontrollerar om bidragskriterierna är uppfyllda, utan även i att man organiserar tilldelningen av medel i enlighet med tullens prioriteringar, rådande hot och volymer. I det tredje steget sker genomförandet. När bidragsöverenskommelserna har undertecknats köper

medlemsstaterna in utrustningen i enlighet med avtalsvillkoren. Det fjärde och sista steget består av övervakning och kontroll.

Tullverket ser en överhängande risk för att den föreslagna modellen innebär en centralisering som medför en icke önskvärd överföring av befogenheter till EU-kommissionen.

Tullverket vill i detta remissyttrande fästa uppmärksamheten på att verket i sitt remissyttrande (STY 2018-469) över förslaget till förordning om inrättande av ett tullprogram för samarbete i tullfrågor har invänt mot att finansiering inom det programmet ska kunna användas för att komplettera eller stödja åtgärder som faller inom ramen för instrumentet för tullkontrollutrustning.

Rättslig grund

Den rättsliga grund som åberopas i förslaget är samma som för tullkodex, dvs. art. 33, 114 och 207 i fördraget om EU:s funktionssätt. Tullverket har inget att invända mot att art. 33 läggs till grund för en ordning om finansiellt stöd till tullutrustning. Det kan mycket väl tänkas vara en åtgärd som stärker tullsamarbetet.

Vad gäller art. 114 så har tullövervakningen vid yttre gräns så klart en viktig roll att fylla i säkerställandet av den inre marknaden, men Tullverket har ändå svårt att se att förslaget faller inom ramen för art. 114. Att skapa gemensamma finansiella förutsättningar för tullövervakningen vid yttre gräns torde inte vara att åstadkomma tillnärmning av lagar och författningar i medlemsstaterna.

Tullverket ser det som tveksamt att art. 207, dvs. handelspolitiken, skulle utgöra grund för ett finansiellt program för tullutrustning. Visserligen utgör tullövervakning vid yttre gräns, med användning av tullutrustning, en möjlighet att övervaka att handelspolitiska åtgärder iakttas i internationell handel. Men att tullövervakningen ger en sådan möjlighet innebär inte att tullövervakningen är en del av handelspolitiken.

Synpunkter på den föreslagna förordningstexten

Artikel 3

I punkten 1 nämns ”garantera säkerhet och skydd” i fråga om vad tullunionen och tullmyndigheterna ska åstadkomma. Här bör man ha i minnet att någon sådan garanti inte kan utställas och att det inte är en uppgift enbart för tullmyndigheterna. Lämpligt vore att ”garantera” byts ut till ”bidra till”.

I punkten 2 nämns angående instrumentets särskilda mål ”...uppgradering av relevant och tillförlitlig tullkontrollutrustning som är anpassad till den senaste

tekniska utvecklingen”. Det här synes ologiskt. Om utrustningen är anpassad till den senaste tekniska utvecklingen torde någon uppgradering inte behövas.

Artikel 6

Vad gäller de tullkontrollsyften som är uppräknade i punkt 1 b ser Tullverket att nr 1, 4 och 5 är de som bör vara högst prioriterade i och med att användning av utrustning som faller inom ramen för dessa syften är det som är vanligast förekommande i Tullverkets verksamhet.

Enligt punkten 3 ska till EU-kommissionen delegeras rätten att ändra de tullkontrollsyften som har föreskrivits. Tullverkets uppfattning är att dessa syften utgör väsentliga delar av den föreslagna förordningen och att det därför inte bör förekomma någon delegering till EU-kommissionen.

Artikel 12

I punkten 4 finns bestämmelser om uppgifter som ska lämnas vid årlig återrapportering, vilket blir aktuellt om kostnaden för utrustningen överstiger 10 000 euro exklusive skatt. Tullverket har förståelse för att det kan finnas behov av återrapportering från den som har mottagit stöd för inköp av utrustning. De behoven behöver vägas mot den administrativa börda som återrapporteringen medför för den berörda tullmyndigheten. Tullverket önskar därför att det övervägs noga om den uppställda värdegränsen om 10 000 euro exklusive skatt är rätt avvägd och om det kan finnas utrymme för att fastställa en högre värdegräns. Tullverket anser att en värdegräns om 100 000 euro skulle kunna vara lämplig. Hänsyn bör även tas till den grad medlemsstaten själv har stått för finansieringen vid inköp av utrustning.

Ärendets handläggning

I ärendets slutliga handläggning har deltagit den vikarierande generaltulldirektören Göran Ekström (beslutande), den ställföreträdande chefsjuristen Annika Jonsson och den vikarierande enhetschefen Mikael Jeppsson (föredragande).

TULLVERKET

Göran Ekström

Mikael Jeppsson